

El malestar no perjudica Zapatero

Catalunya continuarà sent socialista el 9-M, malgrat l'augment del malestar ciutadà

JOAN TAPIA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 20.01.08

Hi ha dues dades rellevants del Baròmetre d'hivern. En primer lloc, un brusc augment del malestar. En segon lloc, la seva escassa incidència electoral. El 52,6% dels enquestats, més de la meitat, creuen que Catalunya ha empitjorat en l'últim any, un increment de 13 punts ni més ni menys que des de l'octubre. Contràriament, baixen 7 punts, fins al 23,8%, els que són del parer que Catalunya ha millorat.

L'ascens del malestar es deu en gran part al canvi d'expectatives econòmiques. A l'octubre eren encara més els enquestats que deien que la situació econòmica era bona. Ara, els que opinen que és dolenta (40%) doblen els que la consideren bona (23,1%). I baixen els que jutgen bona la situació política. I el retard en l'arribada de l'AVE i la crisi de Rodalies fan perdre confiança.

El dèficit d'infraestructures és el problema més greu segons el parer del 31,5% de la població, quan fa un any era citat només pel 7,3%. L'atur (el 26,3% contra el 20% fa un any), l'economia (el 14,3% contra el 5,3%) i el cost de la vida (el 13,6 contra el 6,6%), tots vinculats a la conjuntura econòmica, són l'altre bloc de problemes que augmenta més. I la insatisfacció amb la política passa de ser citada del 8,3% (gener del 2007) al 10% de les persones enquestades.

Algunes millores

Hi ha altres problemes la percepció dels quals millora. Així, baixa una mica la preocupació per la vivenda (25% contra 28,9% fa un any) i, de forma més acusada, l'originada per la immigració (24% i quart problema contra 31,3% i primer problema fa un any). El que disminueix més és l'alarma per la inseguretad ciutadana: fa un any era citada pel 20% dels enquestats i ara ho fa menys de la meitat (8,9%).

El malestar no té efectes polítics greus ni per a Montilla i el tripartit ni per a les perspectives electorals de Zapatero i el PSC. Montilla és jutjat un bon president per la meitat dels enquestats (el 48,5%), amb un marge positiu de 10 punts. L'acció del tripartit només la jutja malament el 21,1% davant del 29,9% que la considera bona, cosa que dóna un saldo positiu de 8,8 punts. I el 47% no la considera ni bona ni dolenta. Aquestes xifres, discretes, cobren valor si veiem que el judici sobre la tasca de CiU té un marge negatiu de 3,9 punts (el 28% la considera dolenta i el 24,1%, bona).

Zapatero acusa el malestar català però no ho paga en vots. El judici sobre el Govern del PSOE té més marge positiu que el del tripartit (17,5 punts), i les seves grans iniciatives són àmpliament aprovades. A més, Zapatero obté bona nota (5,7), amb dues dècimes més respecte a l'octubre malgrat la interrupció de Rodalies. I encara que són majoria els que desconfien de les seves promeses respecte a Catalunya (el 57,3% contra el 40,5%), el president és el polític més valorat a Catalunya, darrere de Duran Lleida (5,9) i davant de Montilla i Mas (5,4 tots dos).

Pes a Madrid

Duran és també el cap de llista més puntuat, davant de Joan Herrera, Joan Ridao i Carme Chacón. I no deixa de sorprendre que es cregui que Duran té més pes a Madrid que la ministra de Vivenda, Carme Chacón, una de les polítiques més pròximes a Zapatero, però que ha perdut perfil PSC.

A més a més, el malestar i la campanya de protesta contra la crisi de Rodalies --recordem la manifestació de l'1 de desembre i les mocions contra Magdalena Álvarez-- no provoquen cap terratrèmol. Tots els partits, excepte el PP, que puja 1,7 punts, baixen menys d'un punt la seva intenció de vot, encara que ERC baixa una mica més (3,8 punts). Això implicaria que el PSC repetiria el seu gran resultat de 21 diputats del 2004 (en podria perdre un), i que CiU obtindria 10 o 11 diputats (ara en té 10, però el 2000 en va tenir 15). El PP pujaria de 6 a 8 o 9 diputats (el 2000 en va tenir 12). ERC baixaria a 5 escons, amb la qual cosa conservaria grup parlamentari, davant dels 8 del 2004, que van ser obtinguts en un moment irrepetible. (ERC no va tenir mai més d'1 diputat). IC continua amb 2 escons.

D'aquesta manera, malgrat el malestar i la crisi de Rodalies, sembla que el PSC tornarà a guanyar amb comoditat les pròximes eleccions. L'agitació, secundada per CiU, ERC i IC, només ha alimentat el PP, l'únic que capitalitza la protesta. La raó principal per la qual, de moment, el PSC no pateix en excés és que els enquestats culpen més de la crisi de Rodalies els governs anteriors. Els de CiU més que el tripartit. I els del PP més que el socialista. Així, Catalunya continuarà sent socialista tot i el malestar. Després, nacionalista, però amb menys intensitat.